

cisku, je dospel do svojega smotra. Tukaj je v mestu, ki je med najlepšimi na svetu in leži na polotoku ob globokem, mehkem, od gorovja obrobljenem morskem zalivu. Sledovi strahovitega potresa, ki je porušil mesto pred par leti, so skoro izginili, in nova krasna poslopja iz železa in kamena so se dvignila na podrtinah. Kmalu je spoznal, da je San Francisko za svetovno trgovino Tihega morja pravtako važen, kakor Novi Jork za svetovno trgovino Atlantskega oceana.

**

* * *

Ivan je ostal v glavnem mestu najskrajnejšega zapada. Kakor je hotel sam, tako se mu godi. Upajmo pa z njim, da si res pridobi nekaj imetja ter se vrne v svojo domovino srečen in zadovoljen, da bo eden onih redkih, ki se vrnejo!

Slovo.

(Po narodni).

„*Zbogom, zbogom, drobne ptičke,
zbogom, zbogom, rodni krov!
Ladja čaka, da odplava
preko zelenih valov.*“

„*Nič ne jokaj, zlata mati,
nič ne bodi žalostna;
preden se boš nadejala,
zopet, zopet bom doma.*“

„*Tiho, tiho ladja plava,
breg izginja, rodni krov:
pol srca mornarček s sabo,
pol ima tostran valov.*“

Drago Širok.

